

О.Г.Самойленко, І.О.Троцька
Помилки в діагностиці вірусних гепатитів
у Сумській області

Управління охорони здоров'я.

Обласна клінічна інфекційна лікарня, м. Суми

Захворюваність на вірусні гепатити, що реєструється зараз в області, не відзеркалює дійсної інтенсивності епідемічного процесу. Про це свідчить той факт, що в деяких районах вірусні гепатити В і С майже не реєструються. Так, в 1999 р. при середньообласному показнику захворюваності на ВГВ 7,6 в В.Писарівському, Глухівському, Кролівському, Л.Долинському, С.Будському, Шосткинському і Ямпільському районах не виявлено жодного випадку цього захворювання.

Відомо, що основою етіологічної розшифровки ВГВ і ВГС є імуноферментний аналіз (ІФА) з визначенням у сироватці крові хворих основних маркерів як ВГВ (HBsAg, HBcAg, антитіла до них, а також анти- HBcIgM і IgG), так ВГС (анти HCV, анти- HCV core IgM і IgG). На жаль, сьогодні лише в лабораторії СОКІЛ проводиться тестування крові на деякі маркери вірусних гепатитів. В той же час при проведенні експертної оцінки історій хвороб в районах нами виявлені випадки, коли перебіг, лабораторні дані, епідеміологічний анамнез чітко відповідали клініці гепатиту В, а хворим виставлявся діагноз ВГА.

Основними причинами діагностичних помилок є недооцінка симптомів захворювання, ігнорування епіданамнезу, незнання варіантів перебігу ВГВ.

Майже не ставиться діагноз ВГВ і ВГС в педіатричній практиці. Так, за 1999 р. в області було зареєстровано лише 2 випадки ВГВ у дітей (в стаціонарі СОКІЛ).

Розповсюдженість, а також несвоєчасна діагностика та нерозпізнаність гострих парентеральних вірусних гепатитів веде до поширення хронічних гепатитів та цирозу печінки. В 1999 р. захворюваність хронічними гепатитами та цирозами печінки в області складала відповідно 42,9 та 17,6. Вузловою проблемою діагностики хронічних гепатитів є їх етіологічна розшифровка, яка

в області фактично не проводиться.

Таким чином, відсутність лабораторної діагностики вірусних гепатитів (в т.ч. хронічних) не дозволяє достовірно оцінити епідситуацію в області.

І. О. Троцька

Підсумки роботи інфекційної служби

Сумської області за 1999 рік

Обласна клінічна інфекційна лікарня, м. Суми

Стан матеріально-технічної бази інфекційних стаціонарів в більшості районів області залишається незадовільним. Деякі з них, в тому числі ті, що призначені для лікування хворих на карантинні інфекції, непридатні для подальшої експлуатації (С.Будська, Путивльська ЦРЛ). У В. Писарівській, Лебединській, Л.Долинській, Глухівській ЦРЛ інфекційні відділення розташовані в пристосованих приміщеннях, у зв'язку з чим в них немає можливостей створити умови, необхідні для лікування та утримання хворих. Близько 30% стаціонарів потребують проведення капітального ремонту.

Сьогодні в області розгорнуто 795 ліжок, з них для дорослих – 413, для дітей – 382. Показник забезпеченості інфекційними ліжками населення складає 5,8 (в т.ч. для дорослих – 3,06, для дітей – 16,25). По Україні цей показник дорівнює 5,95 (відповідно: 3,4, - 18,5). Нормативна цифра 9,3. Як позитивний факт слід відзначити, що в 1999 році в області не було скорочено жодного інфекційного ліжка, в той час як в Україні при гострій потребі розширення інфекційної мережі скорочено 655 ліжок з 28423 існуючих.

З 795 ліжок кількість боксових складає 505, що становить 63,5% (в Україні 50%). Але бокси, що є, не відповідають необхідним вимогам.

В області відсутнє інфекційне реанімаційне відділення, а палати інтенсивної терапії необхідною апаратурою забезпечені недостатньо, особливо в С.Будському, В. Писарівському, Ямпільському, Краснопільському, Путивльському, Л.Долинському